

عنوان مقاله:

مکان سوم در طراحی فضاهای شهری با رویکرد افزایش اجتماع پذیری

محل انتشار:

دومین همایش بین المللی و هفتمین همایش ملی معماری و شهر پایدار (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

محمد اکبری - دانشجوی گروه معماری دانشکده مهندسی معماری و شهرسازی دانشگاه تربیت دبیر شهیدرجایی تهران ایران

امید رهایی - استادیار گروه معماری، دانشکده مهندسی معماری و شهرسازی دانشگاه تربیت دبیر شهیدرجایی تهران ایران

جمال الدین مهدی نژاد - استادیار گروه معماری، دانشکده مهندسی معماری و شهرسازی دانشگاه تربیت دبیر شهیدرجایی تهران ایران

خلاصه مقاله:

انسان ها موجوداتی اجتماعی هستند از این رو برای رفع این نیاز مستلزم حضور در فضاهای عمومی و غیر رسمی میباشند. اما در روند توسعه شهرها و همینطور افزایش شهر نشینی انسان ها با کمبود فضاهای اجتماعی مواجه هستند. در دنیای مدرن با افزایش فردگرایی، نیاز به مکان هایی برای تعاملات اجتماعی و گردهمایی بیش از پیش احساس میشود و لذا از آنجایی که مکان سوم، یکی از انواع فضاهای عمومی و اجتماع پذیر قلمداد میشود میتوان توجه ویژه ای به مطالعات این نوع از فضاهای بین شهری کرد. این در حالی است که به نظر میرسد حضور چنین مکان هایی در جامعه ما، خود ارتباط ویژه ای با طبقات اجتماعی داشته باشد. به این معنا که سطوح طبقات اجتماعی مختلف، مستعد شکل گیری تعداد و البته گونه متفاوتی از مکان های سوم هستند لذا در این پژوهش با روش کیفی و مطالعه ی کتابخانه ای با جمع آوری اسناد، ابتدا سعی بر آن است تا ابتدا بازتعریف ویژگی های مکان و سپس مفهوم فضای عمومی اجتماع پذیر را شرح داده و سپس به شناخت مکان سوم بپردازیم و با طرح این سوال که چگونه طراحی مکان سوم میتواند به عنوان فضای عمومی اجتماع پذیر بر کیفیت روابط اجتماعی مردم در فضای شهری تاثیر داشته باشد. ویژگی های این مکان را بر میشمایم و در نهایت به ویژگی هایی که نمود کالبدی آنها در مکان های سوم قابل استفاده است، اشاره میشود.

کلمات کلیدی:

طراحی، مکان سوم، روابط اجتماعی، فضای اجتماعی، فضای عمومی، دسترسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1733520>

